

Παρενθέσεις
1952
Boppert & Kersch
Hannover

ἡμᾶς ἀσπιδιήσεις ἡμεῶν
παράλασιν, ὅτι βίβλος δάεσσι
πυλῆσιν
ἦσαν οἱ φίλοι. Ποιοὺς δὲν ἀπ-
χρῶνι δῆλασιν ὅτι ἔτι κάρ-πο-
πῶσα ἄν κὶ ἄλλα «χρῶνι πολ-
ῆλαδῶσιν»
ου, γυναικῶσιν ἄσπιδιήμα
ἔστιν γυναικῶσιν παίδικῶσιν
πᾶσι καὶ ποδῶσιν.
ἄσπιδι ὅτι ἄσπιδι ἄσπιδι ἄσπιδι
ἄσπιδι «βοηθήσει» κὶ ἄσπιδι
ἄσπιδι καὶ ἄσπιδι—ἄσπιδι ἄσπιδι
ἄσπιδι καὶ ἄσπιδι ἄσπιδι ἄσπιδι
ἄσπιδι ἄσπιδι ἄσπιδι ἄσπιδι ἄσπιδι

ΣΤΟ ΝΙΚΟ Ε...1949

Φίλοι
Πού φεύγουν
Πού χάνονται μιά μέρα
Φωνές
Τή νύχτα
Μακρινές φωνές
Μάνας τρελής στους ξρημούς δρόμους
Κλάμα παιδιού χωρίς απάντηση
Ερείπια
Σάν τρυπημένες σάπιες σημαίες.

Εφιάλτες,
Στά σιδερένια κρεβάτια
Όταν τό φῶς λιγοστεύει
Τά ξημερώματα.

(Μά ποιός μέ πόνο θά μιλήσει γιά ὄλα αὐτά;)